Поштована Србијо,

Претпостављам да сте приметили да се нешто успорило отварање поглавља у процесу интегрисања Вас тамо и нас овде. Дозволите да Вам укратко објаснимо шта се то дешава, а поводом тога што се ништа не дешава на Вашем европском путу.

Прво, морали смо да сачекамо да се заврше избори у Црној Гори. Разумећете да нам није свеједно ако би власт која жели да самостална Црна Гора уђе у НАТО била замењена влашћу којој је први циљ реконструкција пруге Москва - Београд - Бар. Срећом, па се то није десило и сад нам је само остало да некако покушамо да изведемо да човек који је претходних четврт века био на власти више не буде на власти а да истовремено остане на власти да не би пао са власти, јер нам је он једина гаранција да ће на власти бити они који нама истовремено и одговарају и не одговарају. Свака Ваша помоћ у томе је добродошла. А и хвала што већ помажете.

Кад смо већ код избора, морамо да сачекамо и да се заврше избори у САД. Американци, као што Вам је вероватно познато, представљају непостојећег а истовремено најутицајнијег члана Европске уније. Те у том смислу морамо да видимо да ли ће на челу такве једне земље бити човек кога Европа не занима зато што је необавештен или жена коју Европа не занима зато што је неуравнотежена. У оба ова случаја мораћемо да мењамо политику коју имамо према Србији, а тај задатак додатно компликује чињеница да ми ни не знамо баш тачно коју политику према Србији уопште и имамо. Помогло би, свакако, кад бисмо знали какву политику имамо и према Русији, Кини, Турској или Блиском истоку. Чим бар то утврдимо, јављамо.

А кад смо већ код Блиског истока, треба да знате да морамо да сачекамо и да се заврше битке за Алеп и Мосул. Ми, наиме, већ дуже време сматрамо да се диктатуре на Блиском истоку морају под хитно заменити парламентарном демократијом. Нажалост, у нашем настојању да уведемо грађанско друштво у арапске земље, скоро једини савезници на које смо могли да рачунамо су - исламски фундаменталисти. Они су нас, признајемо, мало изненадили својим схватањем људских права, суверености државе, демократије и западних вредности генерално. Па смо тако дошли до тога да не знамо да ли ће фундаменталисте прво победити Руси у Алепу или Американци у Мосулу, те колико ће још избеглица почети да нам пристиже из тих крајева. Кад то будемо знали, онда ћемо некако формулисати и нашу политику на Балкану, кога ионако одавно сматрамо Ближим Блиским истоком. То под условом да се на Даљем Блиском истоку још нешто не искомпликује, а радимо на томе, свим силама.

Ту је, затим, и Косово. Оно се отцепило од Србије, а и Крим се отцепио од Украјине. Ово прво морате да подржите, а ово друго да осудите. Јер ако Вас примимо у ЕУ, а Ви не признате Косово, онда бисмо морали да примимо и Косово као део Србије. Или, још горе, ако прво примимо Косово, онда морамо и Вас, јер неке наше чланице не признају Косово другачије него као део Србије. Из свега овога проистиче да ако у ЕУ будемо примали Украјину, па заједно с њом и Крим - заједно с Кримом мораћемо да примимо и Русију. И шта нам онда друго преостаје него тражимо да прво Ви признате Косово и осудите Крим, а после ћемо ми да видимо шта ћемо са свим тим.

Тако да ето. Пред Вама су сада председнички избори на којима ми још увек немамо кандидата кога подржавамо, што се најбоље види по томе да свог кандидата нема ни човек кога до даљег подржавамо. Е па пошто је њему стало да се поглавља даље отварају, а пошто је нама стало да неки наш кандидат победи - иако ни не знамо који - онда нека он одреди кандидата који је нама по вољи, а ми ћемо сходно томе отворити неко поглавље које се директно или индиректно не тиче Американаца, Руса, Блиског

истока, Косова или било чега што би могло да закомпликује односе међу свима нама овде у Риселу. А радимо на томе да утврдимо које би то поглавље могло бити, ако га уопште и има.

Од нас, за сада, толико. Јављамо се поново, чим се заврше избори у Немачкој, Француској и Холандији. Следеће године, дакле. Завршићемо ово писмо констатацијом да брзина европских интеграција само од Вас зависи. Могуће је да се та констатација баш и не слаже са свим осталим што смо написали, али шта бисте Ви констатовали - а да сте на нашем месту? Срећом, па нисте. И још дуго нећете ни бити.

Срдачно,

Ваша Европска Унија

(Вечерње новости)